

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie zostaje umorzone.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w sprawie wniosku o dopuszczenie Urzędu Nadzoru EFTA do sprawy w charakterze interwenienta.
- 3) Vinnolit GmbH & Co. KG pokrywa koszty własne, a także poniesione przez Komisję Europejską.
- 4) Urząd Nadzoru EFTA pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2015 r. – Brinkmann (Steel Trading) a.o./Komisja**(Sprawa T-161/15)**

(2015/C 294/83)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Brinkmann (Steel Trading) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo); Dalmar investments Ltd (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze); Darlows Consultants Ltd (Nassau, Bahamy); Forestborne Ltd (Tortola); International Corporate Management Company SA (Luksemburg, Luksemburg); Kraxis Investments Ltd (Nikozja, Cypr); Magnamox Management Ltd (Nikozja); Megamatic Technologies Ltd (Nikozja); Windward Yachting Ltd (Sliema, Malta); Chupit Ltd (Nikozja); Coburg Investments (Overseas) Ltd (Nikozja); First Trade International Ltd (Tortola); Fitinvest Ltd (Limassol, Cypr); Halman Consultants (Overseas) Ltd (Tortola); Limtan Investments Ltd (Larnaka, Cypr); Minnesota Trading Ltd (Nikozja); Protoconsult Ltd (Nikozja); Transcoal Trading Ltd (Nikozja); iVeft Management Ltd (Nikozja) (przedstawiciel: R. Nowinski, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Unii Europejskiej naprawienia szkody poniesionej przez skarżących w wyniku wydania i zastosowania protokołu ustaleń dotyczącego szczegółowych warunków w zakresie polityki gospodarczej, kwotami określonymi w skardze lub kwotami, które Trybunał uzna za należne skarżącym
- nakazanie Unii Europejskiej zapłaty kosztów poniesionych w związku z wniesieniem niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 21 ust. 2 Karty praw podstawowych ze względu na bezprawność działań Komisji i EBC dyskryminujących Cypr i w konsekwencji deponentów banków cypryjskich.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja i EBC działały bezprawnie ze względu na naruszenie przysługującego deponentom prawa do ochrony własności zagwarantowanego w Karcie praw podstawowych, oraz

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej ze względu na bezprawność działań Komisji i EBC polegającą na naruszeniu zasady proporcjonalności przy sporządzaniu protokołu ustaleń dotyczącego szczegółowych warunków w zakresie polityki gospodarczej wynegocjowanego przez Komisję i EBC z upoważnienia Europejskiego Mechanizmu Stabilności.

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2015 r. – Almaz-Antey/Rada

(Sprawa T-255/15)

(2015/C 294/84)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: OAO Concern PVO Almaz-Antey (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci C. Stumpf i A. Haak)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/432 z dnia 13 marca 2015 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. L 70, s. 47) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/427 z dnia 13 marca 2015 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. L 70, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą strony skarżącej;
- obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą/

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Rada nie wskazała właściwych lub wystarczających powodów dla umieszczenia strony skarżącej w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi w związku z sytuacją na Ukrainie.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada w sposób oczywiście błędny uznała, że w przypadku strony skarżącej zostały spełnione kryteria umieszczenia w wykazie osób i podmiotów objętych zakwestionowanymi środkami.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że decyzja pozwanej narusza zasadę proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że całe rozumowanie pozwanego nie spełnia wymogów nałożenia środków ograniczających.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny naruszyła podstawowe prawa strony skarżącej, w tym przysługujące jej prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej.